ANUL X. No. 1123 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 19 Octombrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

PROGRAM SCHIMBAT

Am avut de înregistrat Duminecă, o triplă decepție.

Echipa națională de football, angajată să fie pilula de cantaridă a unui moral leșinat de trei înfrângeri consecutive, n'a reușit la Linz decât un penibil 1-0 cu cel mai anemic pretendent al Cupei Europei Centrale a amatorilor.

La Arene, toate performanțele pugilistice au fost anulate de recordul celui mai improvizat program, suportat vreodată de spectatori.

Iar la velodrom, fiindcă numai o singură repriză de alergări motocicliste („România-Franța") din cauza defectării unei roți a alergătorului francez Meynier n'a satisfăcut pretențiile asistenții, societatea organizatoare a completat programul, cu o cursă pedestră, în care, concurat de o bună parte din spectatori, un oficial a scăpat teafăr, mulțumită calităților sale, de sprinter.

Rezultatul dela Linz, se explică în parte prin declinul de formă al reprezentativei noastre naționale. Amputările programului dela Arene, până la justificarea pe care organizatorul va trebui probabil să o aducă F. R. B-eului, își găsesc o scuză oarecare în faptul că, pentru organizatori, galele de box sunt în fond o afacere comercială.

Spectacolul dela velodrom însă, rămâne în afară de orice explicație. Și este cu atât mai dezolant, cu cât după primul scandal (în ziua în care întâlnirea „România-Franța" a fost înlocuită subit cu o cursă între Ionescu Cristea și Cantacuzino), scandalul de Duminecă certifică o continuitate.

Acum o săptămână, încurcați de câteva știri cari pretindeau în mod egal că nu vine la timp și că totuși vine, obișnuiții reuniunilor motocicliste s'au deplasat până la velodrom. Când au văzut însă ce li se anunțase și ce li se oferă, au pretins să li se restituiască banii.

Elocvența (fizică) a unui oficial, și-a etalat argumentele și a obținut — cu oarecare dificultate — calmarea spiritelor.

Acum trei zile, o nouă nemulțumire.

La începutul reprizei a doua Meynier, învingător în prima repriză, și-a defectat una din roți. Accidentul, oriunde în altă parte a lumii reparabil, la noi n'a putut fi remis.

Privați pentru a doua oară de dreptul — câștigat prin plata biletului de intrare — de a-l vedea pe francez alergând în toate cele 4 serii ale cursei, spectatorii au protestat din nou, se pare, chiar mai vehement decât întâia oară. Un alt oficial decât cel care cu o săptămână înainte impresionase prin tăria pumnilor, a încercat în zadar să peroreze:

— „Cum să-i dăm roată domnilor? Vreți să-l învingă pe Cristea?

— Fiindcă, mai puțin naționaliști, spectatorii au ripostat scurt:

— „Atunci dece să-l mai lăsăm să alerge? Il lăsăm să intre pe pistă, și îl luăm la bătae!"

Și după alte câteva mostre de dialog de acelaș calibru, atmosfera s'a înăsprit. O înghesuială oarecare, câțiva ghionți, și apoi.. cursa de viteză de care vorbeam mai sus, cu oficialul M. C. R. învingător pe 200 metri viteză.

Este — oricât am încerca să o atenuăm — lamentabil.

Și cu atât mai lamentabil, cu cât — se pare — neînțelegerile acestea oratorice, inaugurate la matchul de motociclism România-Franța, nu sunt accidentale.

Dar apropos de matchul „România-Franța". Intr'o scrisoare sosită acum două zile, corespondentul ziarului „L'Auto" a primit următoarele rânduri edificatoare, din partea ziarului pe care îl reprezintă:

„In ceiace privește matchul de motociclism Franța-România, pe care ni-l semnalați, este pentru noi o veritabilă surpriză. Aici nu se știe nimic de așa ceva, deși Meynier — după nume — pare că e francez. Forurile noastre sunt complet contrariate".

...Noroc că vremea, înăsprită definitiv, anunță închiderea irevocabilă a sezonului. Fiindcă altfel, riscam o inversare totală de program: football la Arene, motociclism la Linz și box la velodrom.

G. F.

Tilden este de două zile printre noi

„Big Bill" vorbește „Gazetei Sporturilor".-Nuesslein, cel mai bun jucător depe glob.-In preajma grandiosului turneu, pregătirile sunt sfârșite

In miez de noapte și neștiut decât de prea puțini inițiați, așa cum sosește în cine știe care metropolă europeană vreun strălucit Maharadjah cari ține să călătorească incognito, a descins Luni pe peronul gării de Nord, Tilden.

Tilden în acțiune

L'au așteptat puțini. D. Gr. Caracostea, Nicolae Mișu.. L'au condus la un hotel de lux, iar a doua zi o notiță simplă din partea federației de tennis, ne-a anunțat sosirea.

Dacă printre cei cari știau de sosirea lui Tilden, faptul n'a produs senzație, în rândurile noastre — printre gazetari — știrea, oricât de simplu ne-a fost anunțată, a fost revelatoare. Barometrul ardoarei noastre profesionale a crescut brusc și au intrat în acțiune telefoanele. La ora 4 după amiază — eri — ni s'a acordat un «rendez-vous» cu celebrul «star» pe courturile Tennis-clubului.

*

Care sportiv din România n'a auzit de Tilden...

«Big Bill», una din cele mai mari celebrități pe care le are sportul mondial, fost campion al lumii de tennis și una din cele mai proeminente stele ale sportului internațional se află de două zile printre noi..

Emoția cu care am strâns mâna ce ni s'a întins, este deci justificată.

Un bărbat între două vârste, mai înalt decât media normală, spătos, proporționat, dar cu o caracteristică: Un cap aproape pleșuvit, dar micuț, de copil, în raport cu statura, acesta-i Tilden.

Se întreținea cu Mișu, cu Krupensky și cu d. Caracostea atunci când urma să-i fim prezintați.

— Bonjour, Monsieur... Je suis heureux de vous...

— ?...

Tilden mă privește zâmbind și se adresează pe englezește lui Mișu.

— «Guten Tag»... încerc eu cu speranța că voi fi mai norocos în germană...

— ?...

— «Tilden nu vorbește decât engleza»... mă oprește d. Caracostea speriat că voi încerca poate și altă limbă.

— Voi servi de interpret, se oferă Mișu, simpaticul nostru «as».

Și convorbirea decurge interesantă, în trei.

— «Am sosit de puține ore în București, dintre cari majoritatea le-am petrecut dormind, astfel că nu vă voi putea transmite.. protocolarele impresii asupra orașului d-voastră.

«Cred însă că e simpatic din moment ce are locuitori atât de simpatici și, dintre cari pe unii» — și Tilden arată spre Mișu — «îi cunosc de mult și am multă simpatie pentru ei.

(Continuarea în pagina II-a)

Czinczer a fost suspendat?

O măsură nejustificată a districtului Oradea și un epilog nostim

Din Oradea și pe cale strict particulară ne-a parvenit o știre menită să provoace senzație, acum când matchul C. A. O.-ului la București este subiectul la ordinea zilei.

Districtul Oradea, sesizat de știrea că federația va deschide o anchetă împotriva jucătorului Czinczer, a hotărât suspendarea jucătorului de mai sus până la terminarea anchetei.

Nu vrem să luăm apărarea lui Czinczer, după cum nici nu luăm poziție împotriva lui, din moment ce ancheta n'a fost încă întreprinsă și rezultatele ei nu se pot măcar întrevede.

Vrem totuși să relevăm — obiectivi fiind — că districtul Oradea a procedat nejustificat atunci când a decis suspendarea lui Czinczer, că măsura aceasta este prematură și mai ales că acel district nu avea căderea să ia hotărâri de genul acesteia.

EPILOGUL..

Pe cât de interesant este miezul acestei afaceri pe atât de nostim e epilogul.

Gruparea C. A. O. surprinsă dureros de această decizie, a dat împrejurărilor o nuanță de comic, a făcut haz de necaz și a hotărât să facă deplasarea la București numai în 10 oameni și fără portar...

Asta demonstrativ. Interesant este că sunt mulți cari susțin că chiar în aceste condițiuni, C. A. O. va fi învingătorul...

România s'a clasat a 3-a la Balcaniadă

La un punct diferență au fost învinși și în turneul de tennis

Duminică s'au terminat la Atena probele de atletism și tennis ale Olympiadei Balcanice. In afara Marathonului și a cursei de 400 metri plat, care a revenit lui Nemeș, nici unul dintre reprezentanții noștri n'a reușit să ocupe vre'unul din locurile de frunte în diversele probe. Astfel în cursa de 1500 m., Lăpușan și Velcovici n'au ocupat decât locurile 3 și 4, iar în celelalte curse au terminat neplasați.

REZULTATELE TECHNICE

1500 M. PLAT

1. Georgeakopulos (Grecia)
2. Tsoukalos (Grecia)
3. Lăpușan (România).
4. Velcovici (România).

110 METRI GARDURI

1. Mantikas (Grecia)
2. Buracovici (Iugoslavia)
3. Hagigrigoriu (Grecia)

SULIȚA

1. Papagiorgiu (Grecia)
2. Kovacevici (Iugoslavia)
3. Giorgieff (Bulgaria)

PRAJINA

1. Andreopoulos (Grecia)
2. Doitcheff (Bulgaria)
3. Buratovici (Iugoslavia)

ȘTAFETA 4×100 METRI

1. Grecia
2. România
3. Turcia

SARITURA IN LUNGIME

1. Papamihail (Grecia)
2. Buratovici (Iugoslavia)
3. Kokinis (Grecia)

400 METRI PLAT

1. Nemes (România)
2. Pasis (Grecia)
3. Ferensjak (Iugoslavia).

MARATHONUL

1. Gall (România), în 3 ore 20 minute, 41 sec.
2. Goufas (Grecia)
3. Priftis (Grecia)

CLASAMENTUL GENERAL LA ATLETISM

1. Grecia, 145 puncte
2. Iugoslavia, 73 puncte
3. România, 68 puncte
4. Bulgaria, 26 puncte
5. Turcia, 18 puncte

Impresii dela Linz

– Insemnările trimisului nostru special –

Ospitalitatea austriacă. — Footballul vienez și footballul provincial. — Jocul echipei României și valoarea noilor internaționali. — Un arbitru subtil. — Echipa Austriei putea pierde cu scor mai mare și în acelaș timp să fi terminat învingătoare

LINZ, 17. — Toate amănuntele asupra partidei jucate eri de echipa României sunt cunoscute.

Se cunosc detaliile ostilităților, ca și caracteristicile tactice sau contribuțiile individuale, cari au adus succesul culorilor noastre.

In reportajul de astăzi țiu să aduc complectări interesante. Voi insista mai mult asupra concluziilor de interes general și asupra câtorva «à coté-uri» instructive.

OSPITALITATEA AUSTRIACA

Arta de a primi, iată ce ne-au învățat în primul rând austriacii.

La Hegyeshalam punctul de frontieră maghiaro-austriac, echipa României a fost salutată de d. Kaulisch, președintele Comitetului Cupei Europei centrale a amatorilor.

Acesta ne însoțește peste tot.

La Viena Meisl și tot statul major al federației austriace au venit la gară.

Peste tot cea mai mare amabilitate. Oficialii austriaci s'au străduit să satisfacă toate cerințele românilor și cu toate că orașul e plin de studenți adunați să manifesteze pentru unirea austro-germană.. echipierii noștri au fost găzduiți în cele mai bune condițiuni în unul din marile hoteluri.

WIEN, WIEN NUR DU ALLEIN...

Dela prima cercetare constați că deși Linzul are 120.000 locuitori, footballul nu cunoaște o trecere prea mare.

Spectatori puțini, 1000 doar la un joc de campionat între cele mai bune echipe. Din cauza aceasta, orașul e prost utilat pentru o organizare mai mare. Terenul e un fel de câmp cu două tribune ca la Ciocanu.

Dimensiunile arenei sunt mai mici ca la Romcomit.

Posibilitățile de control sunt reduse, în schimb, disciplina publicului e impresionantă. Cu toate că s'a putut pătrunde prin tot felul de intrări, la matchul de eri au fost 3700 plătitori.

De ce această deosebire de Viena e greu de pătruns. Un lucru însă e cert: că tot footballul Austriei înseamnă Viena și cum încerci să-l compari cu provincia deosebirea e ca dela cer la pământ.

Matchul a fost totuș încredințat Linzului, pentrucă în ultimii doi ani amatorii austriaci n'au pierdut nici un joc «la ei acasă» și în special la Linz... Unde au învins pe unguri cu 6-1 și pe cehoslovaci cu 3-0. Linz este deci un fel de oraș superstiție... pentru amatorii de aci.

Infrângerea de eri va fi probabil... o excepție la regulă.

JOCUL ECHIPEI ROMANIEI

Jocul echipei noastre a plăcut publicului de aci. Unsprezecele României n'a fost însă acela care l-am cunoscut în alte ocazii. Echipierii noștri au câștigat însă un match periculos și aceasta este cea mai justă apreciere. Urmăresc matchurile echipei noastre de mult dar n'am avut încă atâta emoție. Mingea zbura dela o poartă la alta și după ce înaintașii noștri ratau un goal sigur.. Pülöck trebuia să plongeze disperat.

Această trecere dela un goal la altul, se datorește faptului că n'am avut o linie intermediară prea bună. Intre apărarea noastră imediată și înaintare, era în permanență un spațiu gol în care austriacii operau în voe. E drept că Moravetz și Cotormany au stat mai aproape de Pülöck din cauză c'au fost momente în cari Albu nu s'a văzut.

In ofensivă am avut deasemeni o tactică greșită. Vina o poartă Ronai care n'a sezizat situația că adversarul are halfi de aripă insuficienți.

Inaintașul oradean a strâns jocul la centru în loc să-l desfacă pe aripi. Ronai ca un magnet atrăgea interii lângă el, iar Bindea și Cociș neprimind «mingi» veneau și ei aproape de centru, astfel că ofensivele noastre se produceau în pluton, fără să prezinte pericol. Spre sfârșit, când tactica a fost schimbată, când Bindea și Cociș începuseră să primească mingi, cu puțină șansă marcau câteva goaluri.

Püllock

Internaționalii cari au primit eri «botezul» s'au comportat conform așteptărilor. Pülöck a dovedit prin siguranța și stilul său că aparține celei mai bune clase. A executat câteva «robinsonade» îndelung aplaudate.

Debutul său ca internațional constitue cea mai largă contribuție la rezolvarea complicatei probleme a portarului echipei naționale.

Gain a servit bine, a marcat însă prea degajat. Dacă își marca aripa ceva mai sever, Vogl ar fi fost mai puțin aglomerat. Este însă un element cu mari calități. O ușoară ameliorare a posibilităților sale defensive ar face din el un jucător perfect.

LIS.

(Continuare în pagina III-a).

Unde nu-i cap...

Sau de ce n'avem arbitrii ca lumea

Ziarul nostru și-a făcut un titlu de merit din a susține cauza arbitrilor de football, mai ales decând noule regulamente federale i-a încadrat atât de bine în perceptele amatorismului pur. Pentru niște oameni cari își sacrifică desinteresat Duminecă după Duminecă în slujba sportului, considerația noastră își are îndreptățirea firească și deaceea ne-am ridicat și am înfierat pornirile unor sălbateci cari confundă pe arbitri cu slugile de casă... Și slavă Domnului am avut dese ocazii de a reproba în coloanele noastre anume apucături de cari sportul ar fi trebuit să fie lipsit cu desăvârșire. Am relevat toată această afinitate naturală dintre noi și arbitrii de football, pentruca să nu putem fi acuzați cumva de reavoință față de o asociație careia i-am acordat creditul nelimitat atâta vreme cât l-a meritat și căreia i-l retragem atunci când nu-l mai merită.

In speță iată despre ce este vorba: Duminecă s'a jucat la Ciocanu un match de categoria I-a onoare, foarte interesant ca spectacol în sine și foarte important în repercursiuni asupra clasamentului respectiv. Un match care urma să confirme sau să infirme valoarea leaderului într'o competiție pe care o urmărește cu interes o bună parte a publicului sportiv bucureștean. Pentru acest match, comisia locală de arbitri a delegat un conducător, fără însă să aprecieze în prealabil importanța partidei și răspunderea legată de buna ei desfășurare. In consecință ostilitățile au fost conduse de un arbitru tânăr, foarte tânăr, bine intenționat dar insuficient dotat pentru a putea face față unui match în care un outsider îndârjit căuta — și care a reușit chiar — să doboare din frunte pe leaderul categoriei. Efectele tinereții neexperimentate au fost din plin simțite de conducătorii ambelor tabere, cari au trebuit să suporte, fără să crâcnească (pentrucă așa cere câteodată legea cavalerismului sportiv) cele mai fantastice hotărâri, cele mai ilariante decizii. Jucătorii au înghițit elucubrațiile unui arbitru depășit de importanța misiunii sale și au evitat repetarea scandalurilor contra cărora n'a fost coloană a ziarului nostru cu care să nu protestăm.

N'am scris toate acestea pentru a aduce învinuiri arbitrului tânăr. Acesta n'are decât vina unei lipse totale a spiritului de autocritică pentrucă a primit o însărcinare pe care trebuia să o refuze.

Vina însă, vina cu adevărat gravă este a comisiei de delegare a arbitrilor care deleagă cu o totală lipsă de descernământ conducătorii de partide, adică pe aceia în mâna cărora stă soarta clasamentului.

Și vina este cu atât mai gravă, cu cât ea nu-i decât urmarea unei nepăsări condamnabile, pentrucă trebuie să excludem dela început reaua voință. Din atâția arbitri cât a produs activitatea oficială a forului conducător nu trebuia decât osteneala unei rapide selecționări, pentruca spectacolul rușinos dela Ciocanu să fie evitat.

Impingând pe începători în matchuri grele se face un dublu deserviciu cauzei. Intâi se deconcertează partidele dându-se loc la altercații inutile și apoi se exclude posibilitatea arbitrilor cunoscători ai regulamentului de a căpăta rutina necesară.

Pentrucă ori ce s'ar spune, un arbitru care este apostrofat de public dealungul celor 90 minute, nu poate în nici un caz să asimileze cunoștințe noi și să capete rutina necesară.

Dar unde nu-i cap...

VINE!... VINE!...

Când s'a știut că vine Tilden,
Să ne-arate tot ce știe,
Tennis-iștii început-au
Pregătiri cu frenezie.
Clubul gazdă cu 'ngrijire
Cu tot nervu și antrenu
A tocmit titrați în tennis
Și-a dereticat terenu.
Cu beton călit la maxim
Ridicat-au o tribună
Cu spătar și apărătoare,
Și de soare și de lună
Au oprit instalatorii
Apa toată din cișmea,
Și în schimb s'au tras parfumuri.
S'aibe Tilden cât o vrea.
Ba mai mult, ca tot terenul
Să se cheme chiar «cochetul»,
S'a pudrat cu roz fileul,
Și s'o aranjat bufetul.
Doamnele cu veleitate
Vrând în mreje ca să-l prindă.
Au bătut recordul lumii!
Patru zile la oglindă.
Doamna X, spre siguranță,
Și-a trimes la țară vărul
Și cu mare atențiune
Iși oxigenează părul.
Domnișoara, campioană,
Respectând a ei talente,
Și-a făcut la un maestru
Ondulații permanente.
Alta este necăjită,
Fiindcă e grasă din fire.
De o lună nu mănâncă,
Face cură de slăbire.
O contesă, și ea grasă,
A găsit chiar o rețetă,
Numai roșcove mănâncă,
Ca să facă siluetă.
Cele măritate, zilnic,
Se 'ngrijesc de frumusețe
Și își bat apoi bărbații...
Exerciții de suplețe.
Toate, toate, aranjează
Și modifică în casă,
Căci l-au invitat pe Tilden
Printr'un poste-restante «la masă».
Chiar bărbatul, toată ziua,
A muncit și el ca robu,
A spălat și scuipătoarea,
A mutat și garderobu.
Dis de dimineață Hector
A 'mbrăcat o zgardă nouă,
Iar în fundul curții cloșca
A fost luată depe ouă.
Peste tot e agitație
Și 'n orice gospodărie
Se așteaptă cu emoție:
Domnul Tilden o să vie.
Chiar bunica, cocoșata,
Par'că 's'a făcut mai dreaptă,
Toată lumea e'n picioare
Și așteaptă și așteaptă...
Limuzinele așteaptă
Nemișcate sub șopronuri,
Iar pianinele așteaptă
Acordate, în saloanuri.
Doamnele așteaptă 'n rochii.
Servitoarele în șorțuri,
Iar bărbații, ah! sărmanii,
Se așteaptă... la divorțuri.

A. NOL.